

Շատ ցանկալի էր մեզ դիտնալ Ա-
րաս Միրզյանի կենաց վերջինն զբաղ-
մունկները. կը մնայ մեզ ցաւիլ այս մեծ
կորստեան վրայ զոր ունեցան Պարսիկք
և Պարսկահայք՝ զրկուելով այնպիսի
իշխանէ մ'որ օր մ'իրենց երջանկու-
թիւնը պիտի ըլլար, և որ չժագաւորե-
լով հանդերձ՝ ամբողջ ժամանակի
պատմութիւնը իր վրայ կենդանացու-
ցած է, նա մանաւանդ իր անուամբը
զայն մեզ ախորժընթեռնի ըրած է:
Եւ այն է զարմանալին՝ որ մինչ իր պա-
տերազմաց շարերը ձախող ելք մ'ու-
նեցան, այսու հանդերձ եթէ ուռու և
եթէ ուրիշ եւրոպացի դրիչք չեն տա-
րակուսիր իրեն « Կտրիճ, հմուտ և
կարգասէր » զօրավարի անունը տալ:
Եթէ այն մասին յորում՝ չյաջողեցաւ՝

այսքան գովեստներ ընդունեցաւ, ինչ
պիտի ըսէին հապա՞իր մեծամեծ յատ-
կութեանց, մանաւանդ իր գաղղր-
ամոք և համբոյր բնաւորութեան վրայ,
եթէ օր մը գահ ելլարով սփուէր զայն
բոլոր իր հպատակաց վրայ: Արդարեւ
տխուր է մեզ այսպիսի չքեղ իշխանի
պատմութիւն մը չսկսած կնքել, և փո-
խանակ ականակապ թագով պսակե-
լու՝ այնքան մեծ յատկութիւններ սկ
դամբանով մը յաւիտեանս փակել.
սակայն այն սկ գամբանը, այն խոյրա-
ւոր կոթողը գարուց ՚ի գարս կենդանի
ձայն մը պիտի ըլլայ բոլոր Պարսից չէն-
զատէներուն այն սիրոյն վրայ, զոր
պէտք են ունենալ առ իրենաց հպա-
տակս և առ աշխարհն:

Հ. Մ. ՆՈՒՐԻԽԱՏ

Վասն լուսնի և աստեղաց

... Ջրոյն էառ Արարին՝ զոր արար
յառաջին աւուրն, և արար աման օդե-
ղէն արեգական և լուսնի և աստեղացն. և
յստակ լոյսն և զներմութիւնն էարկյա-
րեգակն, և զայլ ազօտն և զիկագյոյնն
յամանն լուսնին, և զմիրատեսակ՝ յաս-
տեղացն. զի որպէս լուսինն շիկագոյն
և գէջ թուլացուցանէ, և սահն առնէ
զրյաս և զտունկս: Ոմանք ասեն՝ թէ
լուսին զլցան յարեգականէ առնու, և
այլը չհաւատան: Այլ որպէս յարաշու-
թենէն որիշ կազմեցաւ լուսինն ամանն
և արկաւ ՚ի նմա լցյան, նոյնպէս կայ և
մնայ: Քանզի փորամիջոց է լուսին իրրեն
զաման երկերանի, յորժամպակասիլ
սկաննի ընդ մի գուռն ելանէ և զթի-
կամբն պատի, և զայ՝ մինչեւ ամեննեին
պակասի և սպառի ՚ի ներքոյ դիհայն.
և մինչ ՚ի վերին կողմն հասեալ լինի:
մինչ ՚ի միւս գուռն ընդ որ ՚ի ներքս
մտեալ զայ գարձեալ մեղմակ և լնու
զփորամիջն՝ ՚ի լրմանէն, և գարձեալ
ելանէ ՚ի պակասեալն: Արեգակն զինչ

սայլի ակն երթայ, զոր ասեն այլք իրըն
զիրախաղաց և իրըն զաղօրիս: Խոկ լու-
սին ՚ի թուիշ երթայ յառաջ սողարով, և
աստեղն ոստոստեալ: Արեգակն լու-
սոյ ակն կամ մեծ ակն թարգմանի, և
լուսին եթէ լոյս ունի:

Տօնապատձառ

Զինչ է զոր անգիտանայ մարդ

Յաշխարհիս հինգ (իբր)՝ ՚ի մարդկանէ
անգիտելի է. առաջին՝ որ մարդ զմար-
դու խորհուրդն չի գիտէ, և ոչ իրեշ-
տակը և ոչ գեք: Երկրորդ՝ որ ՚ի աւուրս
՚ի վաղն չի գիտենք թէ ինչ պիտի լինի:
երրորդ՝ որ զինչ որ սկսնունք չի գիտենք
թէ ինչ իրը պիտի յաւարտի՝ ՚ի բարի
թէ ՚ի չար: չորրորդ՝ որ մահու օրն ան-
գիտելի է: հինգերորդ՝ որ զկատա-
րածի օրն չի գիտենք: Երեք իրը՝ որ
զմարդն ՚ի չարէն ՚ի զատ կու պահէ:
Խողմունք, և երեսին ջուրն, և բնա-
կան խեցն, իրըն առաջնորդ և զրա-
ւուզ է:

Ոսկեկորիկ